

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 931

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 19 octombrie 2005

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 441 din 15 septembrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 720 ¹ alin. 1 și art. 720 ⁵ alin. 3 din Codul de procedură civilă	1-4	1.208. — Hotărâre privind transmiterea unei părți dintr-un imobil aflat în domeniul public al statului din administrarea Administrației Naționale a Rezervelor de Stat în administrarea Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității	14-15
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.094. — Hotărâre privind modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.164/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002, precum și pentru stabilirea unor măsuri privind organizarea și funcționarea Comisiei speciale de retrocedare	5-14	1.209. — Hotărâre privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2005, pentru județul Suceava	15
ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR			
		3.123. — Ordin pentru punerea în aplicare a Normelor privind cota procentuală pentru contribuția asiguratorilor la Fondul de protecție a victimelor străzii pentru anul 2005	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 441

din 15 septembrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 720¹ alin. 1 și art. 720⁵ alin. 3 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 720¹ alin. 1 și art. 720⁵ alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Sabyc” — S.R.L. în Dosarul nr. 898/2004 al Curții de Apel București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal răspunde Spitalul Filantropia, prin consilier juridic, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul părții prezente solicită respingerea excepției, deoarece dispozițiile criticate stabilesc o procedură prealabilă obligatorie, iar părțile nu pot opta cu privire la aplicarea ei.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, arătând că în cauza de față este vorba despre interpretarea și aplicarea legii, care nu ține de competența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 februarie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 898/2004, **Curtea de Apel București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 720¹ alin. 1 și art. 720⁵ alin. 3 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Sabyc” — S.R.L. în dosarul menționat, având ca obiect cererea de apel formulată de autorul excepției împotriva unei sentințe prin care i s-a respins, ca neîntemeiată, acțiunea de prelungire a unui contract de închiriere.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia precizează că excepția are ca obiect dispozițiile „art. 720¹ alin. 1 și art. 720⁵ alin. 3 din Codul de procedură civilă pentru ipoteza în care acțiunea reclamantului este modificată la prima zi de înfățișare ca urmare a cererii reconvenționale a pârâtului”.

Autorul excepției invocă în susținerea acesteia dispozițiile art. 109 alin. 1, art. 112 și art. 132 alin. 3 din Codul de procedură civilă, precum și dispozițiile art. 21 alin. (3), art. 41 alin. (1), (3), (4), (5), (6) și (7) [devenit, după republicarea Constituției, art. 44 alin. (1), (3), (5), (6), (7) și (8)], art. 41¹ [devenit art. 45], art. 123 alin. (1¹) [devenit art. 124 alin. (2)] și art. 135 din Constituția României, astfel cum a fost modificată prin legea de revizuire a Constituției.

Autorul excepției susține că acțiunea inițială introdusă la instanță nu necesită concilierea directă prevăzută de art. 720¹ din Codul de procedură civilă. De asemenea, se arată în continuare că, în baza art. 720⁵ alin. 1 teza a doua din cod, nici pentru capătul principal din cererea reconvențională (evacuare) nu era necesară concilierea directă. Având în vedere cererea reconvențională, autorul excepției consideră că a fost nevoit să solicite instanței ca, în eventualitatea în care se va dispune evacuarea, să „se recunoască investițiile făcute în spațiul închiriat și să fie obligat Spitalul clinic Filantropia să achite contravaloarea acestor investiții; de asemenea [s-a invocat și] dreptul de retenție asupra spațiului”. În această situație, se arată în continuare, „având în vedere existența unui proces pe rol și investirea instanței cu o cauză litigioasă, cu probele existente la dosar, apare și necesitatea de a soluționa pricina dedusă judecării în cel mai scurt timp, adică într-un termen rezonabil, astfel cum dispune [art. 21 alin. (3) din Constituție], atât pentru a reglementa litigiul și a stinge starea conflictuală, cât și pentru a degreva rolul instanțelor. Apare cu totul disproporționată și încărcată de un formalism excesiv, față de situația concretă din dosar, efectuarea unei concilieri prealabile distincte, atât timp cât există deja un proces pe rol, iar părțile își cunosc

atitudinea față de problema litigioasă”. În sprijinul acestor argumente autorul excepției invocă și art. 720¹ din Codul de procedură civilă, „care impune procedura concilierii directe înainte de a introduce cererea de chemare în judecată doar în acele procese comerciale care sunt evaluabile în bani”. Or, se arată în finalul susținerii, „cererea introductivă nu a fost o cerere în pretenții, ci o cerere neevaluabilă pecuniar [...] și nu este necesară procedura concilierii în acest caz”.

În legătură cu încălcarea dispozițiilor art. 41 din Constituție, autorul excepției apreciază că, în cazul unei evacuări din spațiul în care a investit importante sume fără a avea posibilitatea de a-și recupera investiția, ar fi „expropriat în mod abuziv”.

Curtea de Apel București — Secția a VI-a comercială consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că autorul excepției „a formulat, după depunerea de către pârât a întâmpinării, cerere modificatoare, în condițiile art. 132 alin. 3 din Codul de procedură civilă, potrivit căruia nu se socotește modificată și nu se va da termen, ci se vor trece în încheierea de ședință declarațiile verbale făcute în instanță, când se cere valoarea obiectului pierdut sau pierit. Este adevărat că cererea reclamantei a fost respinsă în considerarea caracterului obligatoriu al procedurii de conciliere, care nu a fost efectuată în cauză pentru pretențiile din cererea modificatoare. Aceasta, însă, reprezintă interpretarea dată de instanța de fond dispozițiilor legale ce reglementează posibilitatea părților de a formula cereri noi, într-un proces deja început prin coroborare cu prevederile legale ce impun îndeplinirea unor proceduri prealabile [...]”.

În conformitate cu prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În argumentarea acestei susțineri, Guvernul face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 335 din 16 septembrie 2004, în care se arată că, „prin instituirea procedurii prealabile de conciliere, ca de altfel în toate cazurile în care legiuitorul a condiționat valorificarea unui drept de exercitarea sa în cadrul unei anumite proceduri, nu s-a urmărit restrângerea accesului liber la justiție, de care, în mod evident, cel interesat beneficiază în condițiile legii, ci, exclusiv, instaurarea unui climat de ordine, indispensabil, în vederea exercitării dreptului constituțional prevăzut de art. 21, prevenindu-se, astfel, abuzurile și asigurându-se protecția drepturilor și intereselor legitime ale celorlalte părți”. Totodată, se menționează în continuarea argumentării punctului de vedere prezentat de Guvern, „Curtea Constituțională a statuat în mod constant că reglementarea de către legiuitor, în limitele competenței ce i-a fost conferită prin Constituție, a condițiilor de exercitare a unui drept — subiectiv sau procesual, inclusiv prin instituirea unor proceduri speciale, nu constituie o restrângere a exercițiului acestuia, ci doar o modalitate eficientă de a preveni exercitarea sa abuzivă, în detrimentul altor titulari de drepturi, în egală măsură ocrotiți”. Pe de altă parte, se apreciază că argumentele

autorului excepției se bazează pe interpretarea corelativă a unor texte legale de către instanță, fără a susține elemente de neconstituționalitate, aspectele invocate constituind mai curând o problemă de aplicare a legii.

Avocatul Poporului consideră că excepția este neîntemeiată. Se arată, în susținerea acestui punct de vedere, că dispozițiile criticate nu încalcă prevederile art. 21 din Constituție deoarece, „prin instituirea procedurii prealabile de conciliere nu s-a urmărit restrângerea accesului liber la justiție, de care cel interesat beneficiază în condițiile legii, ci, exclusiv, instaurarea unui climat de ordine, indispensabil, în vederea exercitării dreptului constituțional prevăzut de art. 21, prevenindu-se, astfel, abuzurile și asigurându-se protecția drepturilor și intereselor legitime ale celorlalte părți. Mai mult, prin instituirea procedurii prealabile de conciliere, legiuitorul a urmărit să transpună în practică principiul celerității soluționării litigiilor dintre părți — mai pregnant în materie comercială — și să degreveze activitatea instanțelor de judecată“. Este menționată, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 335 din 16 septembrie 2004.

Se apreciază că dispozițiile criticate nu contravin nici prevederilor art. 124 alin. (2) din Constituție. Totodată, se arată că art. 720¹ alin. 1 și art. 720⁵ alin. 3 din Codul de procedură civilă „reprezintă norme de procedură a căror reglementare este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție“.

În opinia Avocatului Poporului, celelalte dispoziții constituționale invocate în susținerea excepției — art. 44 și 136 — nu au relevanță în cauza de față.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părții prezente și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 720¹ alin. 1 și art. 720⁵ alin. 3 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

— Art. 720¹ alin. 1: „*În procesele și cererile în materie comercială evaluabile în bani, înainte de introducerea cererii de chemare în judecată, reclamantul va încerca soluționarea litigiului prin conciliere directă cu cealaltă parte.*“;

— Art. 720⁵ alin. 3: „*În cazul în care pârâtul a introdus cerere reconvențională, reclamantul va depune întâmpinare până la prima zi de înfățișare. La cererea părții interesate, instanța, ținând seama de complexitatea cauzei, poate fixa un termen scurt pentru completarea întâmpinării, precum și pentru studierea acesteia de către pârât.*“

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 21 alin. (3), art. 44 alin. (1), (3), (5), (6), (7) și (8), art. 45, art. 124 alin. (2) și art. 135.

Dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției au următorul cuprins:

— Art. 21 alin. (3): „*Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.*“;

— Art. 44: „*(1) Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege. [...]*

(3) Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire. [...]

(5) Pentru lucrări de interes general, autoritatea publică poate folosi subsolul oricărei proprietăți imobiliare, cu obligația de a despăgubi proprietarul pentru daunele aduse solului, plantațiilor sau construcțiilor, precum și pentru alte daune imputabile autorității.

(6) Despăgubirile prevăzute în alineatele (3) și (5) se stabilesc de comun acord cu proprietarul sau, în caz de divergență, prin justiție.

(7) Dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului.

(8) Avera dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă. [...]“;

— Art. 45: „*Accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora în condițiile legii sunt garantate.*“;

— Art. 124 alin. (2): „*Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.*“;

— Art. 135: „*(1) Economia României este economie de piață, bazată pe libera inițiativă și concurență.*

(2) Statul trebuie să asigure:

a) libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție;

b) protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară;

c) stimularea cercetării științifice și tehnologice naționale, a artei și protecția dreptului de autor;

d) exploatarea resurselor naturale, în concordanță cu interesul național;

e) refacerea și ocrotirea mediului înconjurător, precum și menținerea echilibrului ecologic;

f) crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții;

g) aplicarea politicilor de dezvoltare regională în concordanță cu obiectivele Uniunii Europene.“

Autorul excepției de neconstituționalitate susține, în esență, că textul de lege criticat este contrar dispozițiilor constituționale menționate, în ipoteza în care acțiunea a fost pornită printr-o cerere neevaluabilă în bani, situație în care procedura concilierii directe nu este obligatorie, dar a continuat prin formularea unei cereri accesorii (cerere reconvențională) evaluabile în bani, caz în care „apare, cu totul disproporționată și încărcată de un formalism excesiv, [...] efectuarea unei concilieri prealabile distincte, atâta timp cât există deja un proces pe rol“.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, între textele legale criticate

și textele constituționale invocate în susținerea excepției neexistând incompatibilitate.

Curtea reține, totodată, că autorul excepției nu critică, în realitate, neconstituționalitatea celor două texte ale Codului de procedură civilă, ci susține că ele nu erau aplicabile (prevederile referitoare la conciliere) cauzei în care a ridicat excepția, problemă care nu intră în sfera controlului de constituționalitate, ci în aceea a aplicării legii de către instanța de judecată.

De altfel, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 720¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă. Prin Decizia nr. 335 din 16 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 955 din 19 octombrie 2004, Curtea a constatat că „dispozițiile privind soluționarea litigiilor în materie comercială, cuprinse în cap. XIV din Cartea a VI-a a Codului de procedură civilă, instituie o procedură specială de rezolvare a acestei categorii de litigii ce cuprinde concilierea directă prealabilă între părți și o procedură de judecată derogatorie de la dreptul comun“. Totodată, Curtea a reținut că, „potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, republicată, stabilirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. Sub acest aspect, principiul liberului acces la justiție presupune posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a le utiliza, în formele și în modalitățile prevăzute de lege. Prin instituirea procedurii prealabile de conciliere, ca de altfel în toate cazurile în care legiuitorul a condiționat valorificarea unui drept de exercitarea sa în cadrul unei anumite proceduri, nu s-a urmărit restrângerea accesului liber la justiție, de care, în mod evident, cel interesat beneficiază în condițiile legii, ci, exclusiv, instaurarea unui climat de ordine, indispensabil, în vederea exercitării dreptului constituțional prevăzut de art. 21, prevenindu-se, astfel, abuzurile și asigurându-se protecția drepturilor și intereselor legitime ale celorlalte părți. Așa fiind, textul de lege criticat este în deplin acord cu dispozițiile art. 109 alin. 2 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora, «În cazurile anume prevăzute de lege, sesizarea instanței competente se poate face numai după

îndeplinirea unei proceduri prealabile, în condițiile stabilite de acea lege» [...].“ Prin decizia menționată se arată, de asemenea, că, „din ansamblul reglementării, rezultă că, prin instituirea procedurii prealabile de conciliere, legiuitorul a urmărit să transpună în practică principiul celerității soluționării litigiilor dintre părți — mai pregnant în materie comercială — și să degreveze activitatea instanțelor de judecată. Astfel, rolul normei procedurale criticate este acela de a reglementa o procedură extrajudiciară care să ofere părților posibilitatea de a se înțelege asupra eventualelor pretenții ale reclamantului, fără implicarea autorității judecătorești competente“.

Soluția Curții Constituționale în cauza respectivă, precum și considerentele care au stat la baza sa își păstrează valabilitatea și în cauza de față, întrucât nu se invocă elemente noi de natură a schimba această jurisprudență.

În ceea ce privește dispozițiile art. 720⁵ alin. 3 din Codul de procedură civilă, criticate, de asemenea, de către autorul excepției, Curtea observă că dispozițiile respective, care se referă la ipoteza introducerii de către pârât a unei cereri reconvenționale și a depunerii întâmpinării de către reclamant, nu sunt de natură a încălca, prin conținutul lor, dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (3), fiind asigurate atât dreptul la un proces echitabil, cât și soluționarea cauzei într-un termen rezonabil.

Referitor la celelalte dispoziții constituționale invocate în susținerea excepției, și anume art. 44 alin. (1), (3), (5), (6), (7) și (8), privind dreptul de proprietate, cele ale art. 45 privind accesul liber la o activitate economică, precum și cele ale art. 124 alin. (2) privind înfăptuirea justiției și ale art. 135 privind economia, Curtea reține, așa cum susține și Avocatul Poporului în punctul său de vedere, că acestea nu au, în mod evident, incidență în cauza de față, neavând legătură cu textele criticate ale Codului de procedură civilă.

În ceea ce privește susținerea că textele criticate încălcă alte prevederi din Codul de procedură civilă, aceasta nu poate fi primită, deoarece, chiar dacă ar fi reală, s-ar pune problema existenței unei deficiențe de coordonare legislativă, de resortul exclusiv al autorității legiuitoare, iar nu de competența Curții Constituționale.

Potrivit considerentelor expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 720¹ alin. 1 și art. 720⁵ alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Sabyc“ — S.R.L. în Dosarul nr. 898/2004 al Curții de Apel București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 septembrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****privind modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.164/2002****pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002, precum și pentru stabilirea unor măsuri privind organizarea și funcționarea Comisiei speciale de retrocedare**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 1.164/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002, precum și pentru stabilirea unor măsuri privind organizarea și funcționarea Comisiei speciale de retrocedare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 805 din 6 noiembrie 2002, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Alineatul (3) al articolului 2 va avea următorul cuprins:

„(3) Pentru exercițiul bugetar al anului 2005 vor fi prevăzute în bugetul Cancelariei Primului-Ministru fondurile necesare în vederea desfășurării activității Comisiei speciale de retrocedare și a Secretariatului tehnic al acesteia.“

2. Anexele nr. 1—3 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1—3 care fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Aleodor Marian Frâncu

p. Ministrul administrației și internelor,
Anghel Andreescu,
secretar de stat

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Gheorghe Flutur
Președintele Autorității Naționale pentru Restituirea
Proprietăților,
Ingrid Zaarour

Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 15 septembrie 2005.
Nr. 1.094.

ANEXA Nr. 1

NORME METODOLOGICE

de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, republicată*)

Ordonanța de urgență:

Art. 1. — (1) Imobilele care au aparținut cultelor religioase din România și au fost preluate în mod abuziv, cu sau fără titlu, de statul român, de organizațiile cooperatiste sau de orice alte persoane juridice în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, altele decât lăcașele de cult, aflate în proprietatea statului, a unei persoane juridice de drept public sau în patrimoniul unei persoane juridice din cele prevăzute la art. 2, se retrocedează foștilor proprietari, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Regimul juridic al imobilelor care au destinația de lăcaș de cult va fi reglementat prin lege specială.

(3) Sunt imobile, în sensul prezentei ordonanțe de urgență, construcțiile existente în natură, împreună cu terenurile aferente lor, situate în intravilanul localităților, cu oricare dintre destinațiile avute la data preluării în mod abuziv, precum și terenurile aflate la data preluării abuzive în intravilanul localităților, nerestituite până la data intrării în vigoare a prezentei legi). Adăugirile aduse construcțiilor se preiau cu plată, numai dacă acestea nu depășesc 50% din aria desfășurată actuală. În caz contrar, nu se va**

*) Republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 797 din 1 septembrie 2005.

***) Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005.

dispune retrocedarea, considerându-se imobil nou în raport cu cel preluat. Nu se includ în această categorie lucrările de reparații curente, capitale, consolidări, modificări ale compartimentării inițiale, îmbunătățiri funcționale și altele asemenea.

(4) În cazul în care terenul este ocupat parțial, persoana îndreptățită poate obține restituirea în natură a părții de teren rămase libere, pentru cea ocupată de construcții noi, pentru cea necesară în vederea bunei utilizări a acestora și pentru cea afectată unor amenajări de utilitate publică, măsurile reparatorii stabilindu-se în echivalent. În cazul în care terenul este ocupat în totalitate, pentru acesta se vor stabili măsuri reparatorii în echivalent. De asemenea, se retrocedează în natură terenurile pe care s-au ridicat construcții ușoare sau demontabile.

(5) Valoarea terenurilor care nu pot fi retrocedate în natură se stabilește potrivit valorii de circulație la momentul emiterii deciziei, stabilită potrivit standardelor internaționale de evaluare.

(6) Pentru situațiile prevăzute la alin. (4) în care nu se poate dispune retrocedarea în natură, se vor acorda măsuri reparatorii în echivalent potrivit legii speciale care va reglementa tipul și procedura de acordare a despăgubirilor.

(7) În situația în care imobilul retrocedat prin decizia Comisiei speciale de retrocedare se află în domeniul public al statului sau al unei unități administrativ-teritoriale, acesta urmează a fi scos din domeniul public, potrivit dispozițiilor Legii nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 30 de zile de la data rămânării definitive a deciziei Comisiei speciale de retrocedare.

(8) Prin *centru de cult* se înțelege instituția, cu sediul în România, care coordonează toate unitățile locale ale unui cult religios. Prin *centru eparhial* se înțelege instituția care are jurisdicție asupra unui număr de unități locale de cult situate într-o anumită zonă geografică a țării.

(9) În toate cazurile cererile de retrocedare a imobilelor prevăzute la alin. (1) se pot depune la Comisia specială de retrocedare, prevăzută de prezenta ordonanță de urgență, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a legii de aprobare a acesteia. După acest termen nu se mai pot formula cereri de restituire sau de retrocedare. Actele doveditoare ale drepturilor solicitate se pot depune în termenul util stabilit de comisie.

(10) În cazul în care imobilele retrocedate sunt afectate unor activități de interes public din învățământ sau sănătate, finanțate sau cofinanțate de la bugetul de stat sau de la bugetele locale, noul proprietar are obligația de a menține afecțiunea pe o perioadă de până la 5 ani de la data emiterii deciziei. În această perioadă noul proprietar va fi beneficiarul unei chirii în cuantumul stabilit prin hotărâre a Guvernului. În acest interval plata cheltuielilor de întreținere aferente imobilului respectiv revine utilizatorilor.

(11) Odată cu imobilele retrocedate în natură se restituie și bunurile mobile, dacă acestea au fost preluate împreună cu imobilul respectiv și dacă acestea mai există la data depunerii cererii de retrocedare. Deținătorul actual al imobilului, la solicitarea și în prezența reprezentantului cultului religios care a depus cererea de retrocedare, va proceda la efectuarea inventarului bunurilor mobile existente în imobil, în termen de 30 de zile de la data depunerii cererii de retrocedare. În cazul nerespectării acestui termen se va urma procedura prevăzută la art. 46

alin. (2)–(4) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Norme metodologice:

1. Sunt considerate abuzive acele preluări de proprietate, cu privire la imobile aparținând cultelor religioase, care s-au produs în temeiul sau ca efect al unor acte normative ori administrative emise în intervalul 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, denumit în continuare *perioada de referință*, dacă nu s-au acordat despăgubiri juste și echitabile în raport cu perioada preluării. În cazul în care s-au plătit despăgubiri, dar acestea sunt considerate neîndestulătoare, restituirea în natură sau, după caz, acordarea despăgubirilor prevăzute de titlul VII din Legea nr. 247/2005 este condiționată de restituirea despăgubirilor primite sau de scăderea valorii acestora, după caz, în condițiile stabilite prin același act normativ. În cazul în care în actul prin care s-a dispus preluarea imobilului se prevedea acordarea de despăgubiri și acestea nu au fost acordate sau nu au fost încasate, persoana îndreptățită va depune o declarație pe propria răspundere dată în formă autentică, care să ateste acest lucru.

2. Nu pot face obiectul retrocedării lăcașele de cult, respectiv bisericile, mănăstirile, sinagogile, moscheile, templele sau orice alte construcții care sunt destinate oficiului de slujbe religioase, până la reglementarea regimului juridic al acestora prin lege specială, potrivit art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată. Calificarea ca lăcaș de cult se face de către Comisia specială de retrocedare în urma analizei situației fiecărui caz.

3. Nu intră sub incidența Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată, imobilele care fac sau au făcut obiectul restituirii potrivit altor legi cu caracter reparator, precum și construcțiile demolate.

4. Nu fac obiectul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată, imobilele situate, în prezent sau la data preluării abuzive, în extravilanul localităților, întrucât acestea fac obiectul legilor speciale de restituire din domeniul fondului funciar.

Dispozițiile art. IV al titlului II din Legea nr. 247/2005 prevăd că cererile de retrocedare având ca obiect terenuri situate în extravilanul localităților la data preluării abuzive, precum și construcții de orice fel, situate în extravilanul localităților, aparținând exploatațiilor agricole și care au fost trecute în proprietatea statului, construcții de pe terenurile forestiere, care au făcut parte din exploatația forestieră la data trecerii în proprietatea statului, se vor înainta de către Comisia specială de retrocedare, în vederea soluționării, în termen de 60 de zile, comisiilor comunale, orașenești și municipale constituite potrivit Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare. Termenul de 60 de zile curge de la data la care Comisia specială de retrocedare primește situația juridică din care reiese că imobilul respectiv era sau este situat în extravilan.

Aceste prevederi vizează acele cereri de retrocedare formulate anterior intrării în vigoare a Legii nr. 247/2005 în termenul prevăzut de art. 1 alin. (9) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată.

Cererile noi având ca obiect imobile de natura celor prevăzute la art. IV din titlul II din Legea nr. 247/2005,

având în vedere faptul că nu fac obiectul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată, vor fi depuse de către persoanele care se pretind a fi îndreptățite direct la entitățile competente să le soluționeze potrivit legilor fondului funciar, cu respectarea procedurii și a termenelor din acest domeniu.

Aceste cereri se vor înainta de către Comisia specială de retrocedare, în vederea soluționării, în termen de 60 de zile, comisiilor constituite potrivit legilor fondului funciar. Termenul de 60 de zile curge de la data la care Comisia specială de retrocedare primește situația juridică din care să reiasă incidența acestor dispoziții.

5. Prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată, au caracter de complinire în raport cu alte acte normative reparatorii speciale anterioare.

Ținând seama că legiuitorul a avut în vedere și acele imobile care nu au fost încă restituite, prin formularea *nerestituite* cuprinsă la art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată, rezultă că domeniul de reglementare al ordonanței are și caracter de complinire în raport cu celelalte acte normative cu caracter reparatoriu din domeniul imobiliar, inclusiv din fondul funciar, în sensul că domeniul de reglementare al acesteia acoperă și acele terenuri aflate în intravilanul localităților atât la data preluării abuzive, cât și la data adoptării Legii nr. 247/2005 și care nu au fost restituite integral persoanelor îndreptățite. De asemenea, sintagma *terenurile [...] nerestituite* prevăzută la art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată, vizează și situațiile în care persoanele solicitante au beneficiat de prevederile actelor normative reparatorii speciale anterioare (reconstituirea dreptului de proprietate pe alte amplasamente). În aceste cazuri persoanele solicitante care au beneficiat de o reparație potrivit acestor acte normative nu mai beneficiază de prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată. În aceste situații persoana îndreptățită va depune o declarație pe propria răspundere dată în formă autentică, din care să reiasă că nu a beneficiat de măsurile reparatorii prevăzute de actele normative reparatorii speciale anterioare.

6. Prin *imobil nou în raport cu cel preluat* se înțelege acea construcție căreia, în raport cu forma inițială, i s-au adăugat corpuri de zidărie sau volume din alte materiale, ce reprezintă peste 50% din aria desfășurată actuală (etajări sau/și adăugiri de corpuri noi pe orizontală).

Nu este considerat imobil nou în raport cu cel preluat imobilul-construcție căruia i-au fost adăugate, pe orizontală și/sau pe verticală, în raport cu forma inițială, corpuri suplimentare de sine stătătoare sau care pot fi utilizate distinct. În acest caz se va dispune retrocedarea în natură a suprafeței deținute în proprietate de solicitant la data preluării abuzive.

În cazul imobilelor-construcții la care s-au efectuat adăugiri ulterior preluării abuzive, dar care nu depășesc 50% din aria desfășurată actuală, beneficiarul retrocedării va redobândi dreptul de proprietate asupra întregului imobil, cu obligația de a plăti fostului proprietar contravaloarea acestora. Astfel, prin decizia Comisiei speciale de retrocedare sau a unității deținătoare prevăzute la art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată, fostul deținător va deveni titularul unui drept de creanță în ceea ce privește contravaloarea adăugirilor. Valoarea adăugirilor se stabilește printr-o expertiză extrajudiciară efectuată de beneficiarul retrocedării, la care va participa și fostul deținător. Litigiile se vor soluționa potrivit dreptului comun.

7. Prin *amenajări de utilitate publică* se înțelege străzi, parcări, trotuare, spații verzi, parcuri, alei și altele asemenea.

8. Se vor restitui în natură terenurile pe care au fost amplasate construcții ușoare sau demontabile (garaje, chioșcuri și altele asemenea), chiar dacă amplasarea acestora a fost autorizată (construcțiile care au acest regim se amplasau, potrivit legii, numai pe perioadă determinată — autorizația era temporară).

Prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2004 privind prelungirea unor contracte de închiriere, aprobată prin Legea nr. 219/2004, se aplică în mod corespunzător în cazul contractelor de închiriere privind garajele din proprietatea statului sau a unităților administrativ-teritoriale.

9. Comisia specială de retrocedare are plenitudine de competență în soluționarea fazei administrative a cererilor de retrocedare, cu privire la calificarea preluărilor ca fiind abuzive sau nu, la calificarea preluărilor ca fiind cu titlu sau fără titlu.

10. Cererile de retrocedare au putut fi depuse la Comisia specială de retrocedare până la data de 2 martie 2003 (termenul inițial de 6 luni a fost prelungit cu 30 de zile prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 48/2004, cu modificările ulterioare).

Prin art. II al titlului II din Legea nr. 247/2005 a fost acordat un nou termen de 6 luni pentru depunerea de noi cereri de retrocedare, calculat de la data intrării în vigoare a acesteia. Astfel, cererile de retrocedare, inclusiv cele care intră sub incidența art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată, pot fi depuse la Comisia specială de retrocedare până la data de 25 ianuarie 2006.

11. Măsurile reparatorii în echivalent se vor acorda potrivit titlului VII — Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv — din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente.

12. Calificarea incidenței prevederilor art. 1 alin. (10) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată, revine Comisiei speciale de retrocedare. În această perioadă noul proprietar va fi beneficiarul unei chirii stabilite potrivit Hotărârii Guvernului nr. 244/2004 pentru stabilirea cuantumului chiriilor aferente imobilelor care fac obiectul prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România. În cazul în care, în cursul perioadei stabilite, dispare necesitatea menținerii afecțiunii de interes public, utilizatorul poate renunța la beneficiul acordat, nemaifiind obligat la plata chiriei.

13. Prin sintagma *acte doveditoare* prevăzută la art. 1 alin. (9) teza finală din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată, se înțelege:

a) orice înscrisuri care atestă dreptul de proprietate al solicitantului asupra imobilului, la data preluării abuzive (act de vânzare-cumpărare, tranzacție, donație, extras de carte funciară, act sub semnătură privată etc.);

b) orice acte juridice sau declarații care permit încadrarea preluării ca fiind abuzivă, cu titlu sau fără titlu;

c) orice acte care întemeiază prezumția existenței dreptului de proprietate al solicitantului asupra imobilului, la data preluării abuzive (extras de carte funciară, istoric de rol fiscal, procesul-verbal întocmit cu ocazia preluării, orice act emanând de la o autoritate din perioada de referință, care atestă direct sau indirect faptul că bunul respectiv aparține solicitantului, pentru mediul rural — extras de pe registrul agricol, începuturi de dovadă scrisă, declarații de martori autentificate);

d) acte care permit recunoaşterea calităţii de beneficiar al retrocedării (actul de înfiinţare, dovada continuării sau reluării activităţii cultului religios);

e) expertize judiciare sau extrajudiciare de care solicitantul înţelege să se prevaleze în susţinerea cererii sale;

f) orice acte sau înscrisuri pe care solicitantul înţelege să le folosească în dovedirea cererii sale.

14. Se admit numai copii legalizate sau certificate de pe actele doveditoare referitoare la proprietate şi la calitatea de cult religios îndreptăţit la retrocedare.

15. Pentru anumite situaţii complexe Comisia specială de retrocedare, în virtutea plenitudinii de competenţă, poate dispune elaborarea, de către istorici şi/sau jurişti cu experienţă, de rapoarte şi informări cu privire la evoluţia istorică şi juridică a preluării respective. De asemenea, Comisia specială de retrocedare poate efectua audieri ale unor persoane avizate care pot furniza informaţii utile şi poate dispune deplasări la locul situaţiei imobilului ale unor specialişti şi întocmirea unor note de constatare. Actele întocmite cu ocazia efectuării acestor proceduri sunt considerate acte doveditoare pentru soluţionarea fazei administrative a retrocedării.

16. În cazul în care doi solicitanţi pretind a fi reprezentanţii aceluiaşi cult îndreptăţit la retrocedare, soluţionarea cererilor de retrocedare se va face numai după expirarea termenului prevăzut la art. 1 alin. (9) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 94/2000, republicată.

17. În situaţia prevăzută la art. 1 alin. (10) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 94/2000, republicată, obligaţia menţinerii afectatunii de interes public va subzista până la punerea în posesie, dar nu mai mult de 5 ani de la data emiterii deciziei.

18. Prin *cheltuieli de întreţinere*, în sensul Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 94/2000, republicată, se înţelege cheltuielile necesare şi utile pentru buna funcţionare a activităţilor desfăşurate în imobilul respectiv şi de natură a conserva aceeaşi stare a imobilului de la data emiterii deciziei de restituire până la punerea în posesie.

Efectuarea unor lucrări de înlocuire sau de schimbare a reţelei de canalizare, a instalaţiei de alimentare cu apă, inclusiv obiectele sanitare, a instalaţiei de încălzire centrală sau a sobelor de încălzire, înlocuirea tâmplăriei de lemn uzate — uşi şi ferestre, repararea şarpantei, a învelitorii, a jgheburilor şi burlanelor, precum şi retencuirea pereţilor interiori sau exteriori se pot face numai cu acordul noului proprietar.

19. În categoria bunurilor mobile, în sensul prevederilor art. 1 alin. (11) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 94/2000, republicată, se includ utilajele, instalaţiile, dotările aferente, precum şi orice alte bunuri mobile existente în imobil la data preluării acestuia.

Restituirea acestora odată cu imobilul solicitat se va face numai în măsura în care acestea mai există fizic la data depunerii cererii de retrocedare.

Ordonanţa de urgenţă:

Art. 2. — (1) Imobilele — terenuri şi construcţii — preluate în mod abuziv, indiferent de destinaţie, care sunt deţinute la data intrării în vigoare a prezentei legi*) de o

regie autonomă, o societate sau companie naţională, o societate comercială la care statul sau o autoritate a administraţiei publice centrale sau locale este acţionar ori asociat majoritar, vor fi restituite solicitantului, în natură, prin decizia organelor de conducere ale unităţii deţinătoare. Cota de participare a statului sau a autorităţii administraţiei publice centrale sau locale se va diminua în mod corespunzător cu valoarea imobilului retrocedat, procedându-se la reducerea capitalului social şi la recalcularea patrimoniului.

(2) În situaţiile prevăzute la alin. (1) Comisia specială de retrocedare va transmite cererea de retrocedare unităţii deţinătoare, care are obligaţia de a o soluţiona în termen de 60 de zile de la data completării dosarului.

(3) Prevederile alin. (3), (4), (5) şi (11) ale art. 1 se aplică în mod corespunzător.

(4) Pentru situaţiile prevăzute la art. 1 alin. (4) în care nu se poate dispune retrocedarea în natură, se vor acorda măsurile reparatorii în echivalent prevăzute de legea specială sau compensarea cu alte bunuri sau servicii oferite în echivalent de către unitatea deţinătoare prevăzută la alin. (1), cu acordul persoanei îndreptăţite.

(5) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile şi în cazul în care statul sau o autoritate publică centrală sau locală acţionar sau asociat minoritar al unităţii care deţine imobilul, dacă valoarea acţiunilor sau părţilor sociale deţinute este mai mare sau egală cu valoarea corespunzătoare a imobilului a cărui restituire în natură este cerută.

(6) Deciziile prevăzute la alin. (1) pot fi atacate la secţia civilă a tribunalului în a cărui circumscripţie teritorială se află sediul unităţii deţinătoare, în termen de 30 de zile de la comunicarea acestora.

Norme metodologice:

1. Pentru ipoteza prevăzută la art. 2 alin. (1) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 94/2000, republicată, unităţile deţinătoare ale imobilelor care fac obiectul acestei ordonanţe de urgenţă dispun de plenitudine de competenţă în ceea ce priveşte analizarea şi soluţionarea fazei administrative a cererilor de retrocedare depuse.

2. Unitatea deţinătoare are obligaţia de a furniza Comisiei speciale de retrocedare structura acţionarului şi a capitalului social, precum şi orice alte informaţii necesare pentru stabilirea incidenţei dispoziţiilor art. 2 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 94/2000, republicată.

3. După primirea acestor date, în măsura în care Comisia specială de retrocedare constată incidenţa art. 2 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 94/2000, republicată, va transmite cererea de retrocedare împreună cu întreaga documentaţie unităţii deţinătoare prevăzute la art. 2 alin. (1) din aceeaşi ordonanţă de urgenţă, careia îi revine obligaţia de a o soluţiona în termen de 60 de zile de la data completării dosarului cu actele doveditoare prevăzute de această ordonanţă de urgenţă.

În măsura în care Comisia specială de retrocedare constată că dispoziţiile art. 2 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 94/2000, republicată, nu sunt aplicabile (societatea a fost privatizată integral sau cota de participare a statului ori a autorităţii administraţiei publice centrale sau locale nu acoperă valoarea corespunzătoare a imobilului a cărui restituire în natură este cerută), va reţine spre soluţionare cererea de retrocedare, prevederile art. 6 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 94/2000, republicată, fiind aplicabile.

*) Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietăţii şi justiţiei, precum şi unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005.

4. Prevederile cuprinse în art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată, au în vedere următoarele situații:

— în aceste cazuri se aplică, de asemenea, indisponibilizarea instituită prin art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată;

— restituirea în natură este obligatorie în cazul în care unitatea deținătoare este o regie autonomă, societate comercială sau companie națională la care statul sau o autoritate a administrației publice centrale ori locale este fie acționar (S.A.), fie asociat (S.R.L.) majoritar;

— obligația de restituire în natură intervine și în cazul în care cota minoritară de capital deținută de stat sau de o autoritate a administrației publice centrale ori locale acoperă valoarea imobilului a cărui restituire este cerută. În acest caz, elementul de referință este valoarea de înregistrare în activul patrimonial al unității deținătoare;

— societățile comerciale privatizate integral sau cele constituite din inițiativă privată, care au dobândit astfel de bunuri după privatizare sau, după caz, după înființarea lor, nu au obligația restituirii în natură dacă acestea au fost dobândite legal.

5. Retrocedarea în natură se face în toate cazurile prin decizie motivată a organelor de conducere a unității deținătoare. Decizia va cuprinde detaliat motivele care au stat la baza fundamentării acesteia.

6. În cazul în care nu se poate dispune retrocedarea în natură (construcția a fost demolată sau a fost transformată astfel încât a devenit un imobil nou în raport cu cel preluat ori terenul este ocupat de construcții noi edificate ulterior preluării abuzive) și a fost reținută calitatea de persoană îndreptățită, unitatea deținătoare, prin decizie, va proceda la acordarea următoarelor măsuri reparatorii în echivalent, astfel:

a) despăgubiri potrivit titlului VII — Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv — din Legea nr. 247/2005. În acest sens unitatea deținătoare va transmite decizia conținând propunerea de acordare a despăgubirilor, împreună cu documentația aferentă, Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, înființată potrivit actului normativ sus-menționat. Quantumul final al despăgubirilor va fi stabilit potrivit procedurii instituite prin titlul VII din Legea nr. 247/2005;

b) compensarea cu alte bunuri sau servicii oferite în echivalent de deținător, cu acordul persoanei îndreptățite.

Unitatea deținătoare va putea acorda în cadrul ofertei de compensare diverse bunuri (inclusiv acordarea unui alt imobil la schimb) sau servicii pe care aceasta le prestează în cadrul obiectului său de activitate până la o valoare echivalentă cu a bunului imposibil de restituit. În cazul compensării cu bunuri sau servicii, decizia/dispoziția de compensare va fi însoțită de contractul de furnizare sau, după caz, de contractul de prestări de servicii care urmează regimul contractual de drept comun.

7. Deciziile prevăzute la art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată, pot fi atacate la secția civilă a tribunalului în a cărui circumscripție teritorială se află sediul unității deținătoare, în termen de 30 de zile de la comunicarea acestora.

Ordonanța de urgență:

Art. 3. — (1) În scopul verificării îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 1 se va constitui, prin hotărâre a Guvernului, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Comisia specială de retrocedare, care va fi formată din:

a) un reprezentant din partea Ministerului Culturii și Cultelor;

b) un reprezentant din partea Ministerului Justiției;

c) un reprezentant din partea Cancelariei Primului-Ministru, respectiv președintele Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, care va avea calitatea de președinte al comisiei;

d) un reprezentant din partea Ministerului Finanțelor Publice;

e) un reprezentant din partea Secretariatului General al Guvernului — Departamentul pentru Relații Interetnice.

(2) Membrii Comisiei speciale de retrocedare vor fi nominalizați de conducătorul autorității din care aceștia fac parte. La lucrările Comisiei speciale de retrocedare va lua parte, cu statut de invitat, și un reprezentant din partea cultului religios solicitant, pentru a susține cererea.

(3) Atribuțiile și regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei speciale de retrocedare vor fi stabilite prin hotărâre a Guvernului, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(4) Secretariatul Comisiei speciale de retrocedare va fi asigurat de Cancelaria Primului-Ministru, prin Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților.

(5) Membrii Comisiei speciale de retrocedare, precum și persoanele din cadrul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, care asigură secretariatul tehnic al acesteia, beneficiază de indemnizație de ședință reprezentând 50% din salariul de încadrare sau, după caz, din indemnizația lunară; într-o lună se poate acorda o singură indemnizație, indiferent de numărul ședințelor de lucru.

(6) Comisia specială de retrocedare sau, după caz, unitatea deținătoare prevăzută la art. 2 va analiza documentația prezentată de solicitanți pentru fiecare imobil și va dispune, prin decizie motivată, retrocedarea imobilelor solicitate de cultele religioase, respingerea cererii de retrocedare, dacă se apreciază că aceasta nu este întemeiată, sau va propune acordarea măsurilor reparatorii în echivalent, în condițiile stabilite prin legea specială. În situația în care imobilul este înscris în Lista monumentelor istorice, în decizia de retrocedare se va menționa că proprietarul are drepturile și obligațiile prevăzute de lege.

(7) Deciziile Comisiei speciale de retrocedare vor putea fi atacate cu contestație la instanța de contencios administrativ în a cărei rază teritorială este situat imobilul solicitat, în termen de 30 de zile de la comunicarea acestora. Hotărârea pronunțată de instanța de contencios administrativ este supusă căilor de atac potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004.

(8) Ministerele, prefecturile, primăriile, serviciile de cadastru și birourile de carte funciară, precum și celelalte instituții publice au obligația de a furniza, la cererea scrisă a Comisiei speciale de retrocedare și/sau a solicitantului retrocedării, în termen de 30 de zile, informații privind situația juridică a imobilelor care fac obiectul cererilor de restituire, în vederea fundamentării deciziilor.

(9) În cazul în care deținătorul bunului imobil solicitat nu este cunoscut, primăria în a cărei rază teritorială este situat imobilul solicitat, la cererea scrisă a Comisiei speciale de retrocedare, este obligată să identifice unitatea deținătoare și să comunice, în termen de 30 de zile, elementele de identificare a acesteia.

Norme metodologice:

1. Dacă odată cu cererea de retrocedare s-au depus acte doveditoare și solicitantul precizează în mod expres faptul că nu mai are alte probe de administrat, Comisia specială de retrocedare sau unitatea deținătoare prevăzută la art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată, va dispune prin decizie motivată asupra cererii solicitantului, în termen de 60 de zile de la data depunerii acesteia.

2. În cazul în care se apreciază că documentația este incompletă și este necesară completarea acesteia, termenul de 60 de zile curge de la data depunerii actelor suplimentare solicitate de către Comisia specială de retrocedare ori de către unitatea deținătoare prevăzută la art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată, sau, după caz, de la data la care solicitantul precizează în mod expres faptul că nu mai are alte probe de administrat.

Ordonanța de urgență:

Art. 4. — (1) Cererile de retrocedare se depun, prin centrul eparhial sau, după caz, centrul de cult, la Comisia specială de retrocedare.

(2) Pentru fiecare imobil solicitantul va pune la dispoziție Comisiei speciale de retrocedare, în vederea stabilirii dreptului de proprietate asupra imobilelor, actele sau orice alte dovezi necesare pentru stabilirea calității de fost proprietar, în condițiile ce se vor stabili prin regulamentul prevăzut la art. 3 alin. (3).

(3) Pentru stabilirea dreptului de proprietate solicitantul poate depune începuturi de dovadă scrisă, declarații de martori autentificate, expertize extrajudiciare, precum și orice acte care, coroborate, întemeiază prezumția existenței dreptului de proprietate al acestuia asupra imobilului, la data preluării abuzive.

(4) În absența unor probe contrare, existența și, după caz, întinderea dreptului de proprietate se prezumă a fi cea recunoscută în actul normativ sau de autoritate prin care s-a dispus măsura preluării abuzive sau s-a pus în executare măsura preluării abuzive.

(5) În aplicarea prevederilor alin. (4) și în absența unor probe contrare, persoana individualizată în actul normativ sau de autoritate prin care s-a dispus sau, după caz, s-a pus în executare măsura preluării abuzive este presupusă că deține imobilul sub nume de proprietar.

Norme metodologice:

1. Cererea de retrocedare se va face distinct pentru fiecare imobil solicitat și va cuprinde cel puțin următoarele elemente:

- denumirea și sediul solicitantului, indicarea actului de înființare sau de recunoaștere, după caz;
- datele de identificare și puterile acordate reprezentantului solicitantului;
- datele de identificare a imobilului solicitat la retrocedare (construcția și terenul aferent);
- indicarea actelor doveditoare de care solicitantul înțelege să se prevaleze în susținerea cererii;
- indicarea adresei poștale certe la care urmează să se facă comunicările oficiale.

2. Cererile de retrocedare se depun la Secretariatul tehnic al Comisiei speciale de retrocedare care funcționează în cadrul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților. Cererile de retrocedare pot fi depuse direct prin reprezentantul desemnat de solicitant, ocazie cu care se va elibera o dovadă scrisă în acest sens, sau pot fi transmise și prin poștă, cu confirmare de

primire. Documentul eliberat de secretariat sau, după caz, data poștei face deplina dovadă a depunerii cererii de retrocedare la acea dată.

3. Pentru stabilirea dreptului de proprietate persoana care se pretinde a fi îndreptățită poate depune actele enumerate la art. 4 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată. În acest caz depunerea unui singur act (declarație de martori, expertiză extrajudiciară) nu este suficientă pentru întemeierea prezumției existenței dreptului de proprietate al acesteia asupra imobilului, la data preluării abuzive, fiind necesară coroborarea mai multor dovezi în acest sens.

4. Pentru facilitarea probei dreptului de proprietate s-au introdus la art. 4 alin. (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată, două prezumții relative referitoare la existența și întinderea dreptului de proprietate și a titularului acestuia, prezumții care pot fi răsturnate prin proba contrară de către orice persoană interesată.

Ordonanța de urgență:

Art. 5. — (1) Dreptul de proprietate asupra imobilului solicitat se redobândește pe baza deciziei Comisiei speciale de retrocedare, a unității deținătoare prevăzute la art. 2 sau a hotărârii judecătorești rămase definitive, după caz.

(2) Dispozițiile legale privind protecția chiriașilor, persoane fizice, se aplică în mod corespunzător, fără a putea depăși termenul de 5 ani prevăzut la art. 8 alin. (2).

(3) În cazul contractelor de locațiune care au ca obiect spații cu altă destinație decât aceea de locuință noul proprietar se va subroga în drepturile fostului locator, cu renegocierea clauzelor privind chiria, pe o perioadă de maximum 5 ani potrivit dispozițiile cuprinse la art. 8 alin. (2), dacă aceste contracte au fost încheiate cu respectarea legii.

(4) Litigiile legate de eventualele îmbunătățiri aduse imobilelor care se retrocedează în condițiile prezentei ordonanțe de urgență de către foștii deținători, precum și cele legate de aplicarea alin. (3) vor fi soluționate în condițiile legii.

(5) Măsurile reparatorii în echivalent se vor acorda potrivit legii speciale care va reglementa tipul și procedura de acordare a despăgubirilor.

Norme metodologice:

1. Prin *îmbunătățiri aduse imobilelor care se retrocedează* se înțelege acele lucrări prin care s-au creat corpuri de clădiri sau extinderi de clădiri. Nu se includ în această categorie lucrările de reparații curente, capitale, consolidări, modificări ale compartimentării inițiale, îmbunătățiri funcționale și altele asemenea.

2. Prevederea art. 5 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată, care face trimitere la dispozițiile legale privind protecția chiriașilor, se referă la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001. Termenul de 5 ani la care face trimitere art. 5 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată, începe să curgă de la data creării noii situații juridice a imobilului retrocedat, respectiv de la data emiterii deciziei de retrocedare. Dacă prin procedura administrativă s-a retrocedat în natură un imobil făcând obiectul unui contract de închiriere, noul proprietar poate fie să mențină în vigoare respectivul contract de închiriere (subrogându-se în drepturile fostului locator), caz în care termenul de 5 ani curge de la data emiterii deciziei de retrocedare, fie poate solicita încheierea

unui nou contract de închiriere, cu parcurgerea procedurii prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, caz în care termenul noului contract de închiriere începe să curgă de la aceeași dată (data emiterii deciziei de retrocedare).

3. În cazul acordării măsurilor reparatorii în echivalent Comisia specială de retrocedare sau, după caz, unitatea deținătoare, după ce va reține calitatea de persoană îndreptățită a solicitantului, va transmite decizia conținând propunerea de acordare a despăgubirilor, împreună cu documentația aferentă, Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, înființată potrivit titlului VII din Legea nr. 247/2005. Decizia Comisiei speciale de retrocedare sau a unității deținătoare va conține numai o propunere de acordare a despăgubirilor, cuantum final al acestora urmând să fie stabilit potrivit procedurii instituite prin titlul VII — Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv — din Legea nr. 247/2005.

Ordonanța de urgență:

Art. 6. — (1) În cazul în care imobilele ce fac obiectul prezentei ordonanțe de urgență au fost înstrăinate legal după data de 22 decembrie 1989, titularii cererilor de retrocedare pot opta pentru acordarea măsurilor reparatorii în echivalent potrivit art. 5 alin. (5).

(2) Actele juridice de înstrăinare a imobilelor care fac obiectul prezentei ordonanțe de urgență sunt lovite de nulitate absolută dacă au fost încheiate cu încălcarea dispozițiilor imperative ale legilor în vigoare la data înstrăinării.

(3) În cazul acțiunilor formulate potrivit dispozițiilor cuprinse la alin. (2) procedura de retrocedare începută în temeiul prezentei ordonanțe de urgență este suspendată până la soluționarea acelor acțiuni prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă. Persoana îndreptățită va înștiința de îndată Comisia specială de retrocedare.

(4) Prevederile prezentei ordonanțe de urgență sunt aplicabile și în cazul acțiunilor în curs de judecată, persoana îndreptățită putând alege calea acestei ordonanțe de urgență, renunțând la judecarea cauzei sau solicitând suspendarea cauzei.

Norme metodologice:

1. Prin art. III al titlului II din Legea nr. 247/2005 a fost acordat un nou termen de 6 luni, calculat de la data intrării în vigoare a acesteia (25 iulie 2005), pentru atacarea în instanță a actelor juridice de înstrăinare a imobilelor care fac obiectul prezentei ordonanțe de urgență, încheiate după data de 22 decembrie 1989 (prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002 a fost acordat un termen de 6 luni, care a expirat la data de 18 iunie 2003; ulterior, prin Legea nr. 48/2004 pentru aprobarea ordonanței sus-menționate, a fost acordat un nou termen de 6 luni, care a expirat la data de 28 septembrie 2004). Acesta este un termen special de prescripție care înlătură dreptul subiectiv la acțiune pentru anularea sau constatarea nulității actelor juridice de înstrăinare, după împlinirea acestuia.

2. În situația reglementată de art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată, procedura administrativă va fi definitivată după finalizarea procedurii judecătorești prin hotărâre definitivă și irevocabilă și în funcție de soluția instanței, astfel:

a) în situația în care instanța judecătorească dispune anularea actului juridic de înstrăinare a imobilului și restabilirea situației anterioare, apreciind că nu au fost

respectate dispozițiile imperative ale legilor în vigoare la data înstrăinării, Comisia specială de retrocedare poate, în măsura în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezenta ordonanță, să dispună retrocedarea imobilului solicitat;

b) în situația în care instanța judecătorească menține actul juridic de înstrăinare, apreciind că acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor în vigoare la data înstrăinării, Comisia specială de retrocedare poate, în măsura în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege, să dispună acordarea măsurilor reparatorii în echivalent în conformitate cu dispozițiile titlului VII — Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv — din Legea nr. 247/2005.

3. Dacă persoana îndreptățită care a introdus o acțiune întemeiată pe prevederile art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată, nu a procedat la înștiințarea de îndată a Comisiei speciale de retrocedare, cu privire la această situație, iar aceasta din urmă ia cunoștință pe alte căi de această situație, va suspenda soluționarea cererii persoanei îndreptățite, pentru acest motiv.

Ordonanța de urgență:

Art. 7. — (1) Sub sancțiunea nulității absolute, până la soluționarea procedurilor administrative și, după caz, judiciare, prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, este interzisă înstrăinarea, schimbarea destinației, ipotecarea sau grevarea sub orice formă a imobilelor pentru care au fost depuse cereri de retrocedare în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Solicitanților le revine obligația de a înștiința în scris deținătorul actual despre existența cererilor de retrocedare depuse în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

Norme metodologice:

Interdicția prevăzută la alin. (1) al art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată, subzistă până la finalizarea procedurii administrative și, după caz, judiciare, prevăzute de aceeași ordonanță de urgență. Nerespectarea acestei interdicții atrage pe de o parte nulitatea absolută a actelor juridice prevăzute la art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată, iar pe de altă parte, răspunderea contravențională a instituției sau, după caz, a conducătorului instituției căreia îi incumbă respectarea acestor obligații.

Ordonanța de urgență:

Art. 8. — (1) Proprietarii care vor redobândi dreptul de proprietate asupra imobilelor în temeiul prezentei ordonanțe de urgență vor încheia cu deținătorii actuali ai acestor imobile un protocol de predare-preluare, în mod obligatoriu, în termen de 60 de zile de la data rămânerii definitive a deciziei Comisiei speciale de retrocedare sau, după caz, a unității deținătoare prevăzute la art. 2, termen după care, dacă protocolul nu a fost semnat, se va încheia în prezența executorului judecătorească un proces-verbal de constatare unilaterală a preluării imobilului.

(2) Proprietarii vor intra în posesia bunurilor imobile solicitate, în termen de cel mult 5 ani de la redobândirea dreptului de proprietate, în cazul imobilelor prevăzute la art. 1 alin. (10) și la art. 5 alin. (2) și (3).

Norme metodologice:

1. Protocolul încheiat în condițiile art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată, între proprietarul care a redobândit dreptul de proprietate și deținătorii actuali ai acestor imobile

va cuprinde și datele referitoare la starea fizică a imobilului, la instalațiile existente în clădiri, precum și alte date de identificare referitoare la starea clădirii.

Decizia Comisiei speciale de retrocedare rămâne definitivă la momentul expirării termenului de 30 de zile prevăzut pentru atacarea în instanță a acesteia sau, în cazul în care este urmată procedura judecătorească, la momentul rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești prin care s-a respins contestația împotriva deciziei.

2. Restituirea în natură a imobilelor preluate abuziv se face în starea în care se află acestea la data întocmirii protocolului și libere de orice sarcini.

3. În cazul în care, potrivit art. 1 alin. (10) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată, în cursul perioadei stabilite dispăre necesitatea menținerii afecțiunii de interes public, utilizatorul poate renunța la beneficiul acordat, înainte de expirarea termenului de 5 ani, procedând la preluarea imobilului, nemaifiind astfel obligat la plata chiriei.

Ordonanța de urgență:

Art. 9. — (1) Nerespectarea obligațiilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență atrage răspunderea contravențională a instituției sau, după caz, a conducătorului instituției căreia îi incumbă respectarea acestor obligații.

(2) Constituie contravenții următoarele fapte:

- a) nerespectarea obligației prevăzute la art. 1 alin. (7);**
- b) nerespectarea obligației prevăzute la art. 1 alin. (11);**
- c) nerespectarea obligației prevăzute la art. 2 alin. (2) de către unitatea deținătoare;**
- d) necomunicarea sau comunicarea în mod eronat a informațiilor solicitate potrivit art. 3 alin. (8) și (9);**
- e) nerespectarea obligației prevăzute la art. 8 alin. (1);**
- f) încălcarea interdicției de înstrăinare prevăzute la art. 7 alin. (1).**

(3) Faptele prevăzute la alin. (2) lit. a)–e) se sancționează cu amendă de la 500 lei (RON) la 5.000 lei (RON).

(4) Fapta prevăzută la alin. (2) lit. f) se sancționează cu amendă de la 10.000 lei (RON) la 100.000 lei (RON).

(5) Neîncheierea de către deținătorul actual a protocolului de predare-preluare, potrivit art. 8 alin. (1), atrage obligația acestuia de a plăti noului proprietar o sumă, calculată pe zi de întârziere, reprezentând contravaloarea lipsei de folosință a imobilului.

Norme metodologice:

1. Potrivit alin. (2) al art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată, constituie contravenții următoarele fapte:

a) nerespectarea obligației prevăzute la art. 1 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată, privind scoaterea imobilului retrocedat din domeniul public al statului sau al unei unități administrative a statului, potrivit dispozițiilor Legii nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive a deciziei Comisiei speciale de retrocedare;

b) nerespectarea obligației prevăzute la art. 1 alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată, privind efectuarea de către deținătorul actual al imobilului, la solicitarea și în prezența reprezentantului cultului religios care a depus cererea de retrocedare, a inventarului bunurilor mobile existente în imobil, în termen de 30 de zile de la data depunerii cererii de retrocedare;

c) nerespectarea obligației prevăzute la art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000,

republicată, de către unitatea deținătoare privind soluționarea cererii de retrocedare, în termen de 60 de zile de la data completării dosarului;

d) necomunicarea sau comunicarea în mod eronat a informațiilor privind situația juridică și locativă a imobilelor care fac obiectul cererilor de retrocedare de către instituțiile publice prevăzute la art. 3 alin. (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată, precum și nerespectarea de către primăria a obligației prevăzute la art. 3 alin. (9) din aceeași ordonanță de urgență, privind identificarea unității deținătoare și comunicarea, în termen de 30 de zile, a elementelor de identificare a acesteia;

e) nerespectarea obligației prevăzute la art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată, privind încheierea de către actualul deținător al imobilului retrocedat a protocolului de predare-preluare, în mod obligatoriu, în termen de 60 de zile de la data rămânerii definitive a deciziei Comisiei speciale de retrocedare sau, după caz, a unității deținătoare prevăzute la art. 2 din aceeași ordonanță de urgență;

f) înstrăinarea, schimbarea destinației, ipotecarea sau grevarea sub orice formă a imobilelor pentru care au fost depuse cereri de retrocedare, până la soluționarea procedurilor administrative și, după caz, judiciare, prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată.

2. Fapta prevăzută la art. 9 alin. (2) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată, respectiv neîncheierea de către deținătorul actual a protocolului de predare-preluare, potrivit art. 8 alin. (1) din aceeași ordonanță de urgență, atrage pe lângă răspunderea contravențională și obligația acestuia de a plăti noului proprietar o sumă, calculată pe zi de întârziere, reprezentând contravaloarea lipsei de folosință a imobilului.

Ordonanța de urgență:

Art. 10. — (1) Constatarea contravențiilor prevăzute la art. 9 alin. (2) și aplicarea sancțiunilor în ceea ce privește ministerele, prefecturile, unitățile deținătoare prevăzute la art. 2 se fac de către Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, prin corpul de control al acesteia.

(2) În cazul autorităților administrației publice locale situate pe raza teritorială a județului, respectiv a municipiului București, constatarea contravențiilor revine prefectului județului, respectiv prefectului municipiului București, iar aplicarea sancțiunilor revine Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

(3) Activitatea prefectului județului, respectiv a prefectului municipiului București, prevăzută la alin. (2), este supusă controlului Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, prin corpul de control al acesteia. În măsura în care acesta constată neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a acestor obligații, va propune ministrului administrației și internelor măsurile corespunzătoare.

Norme metodologice:

1. În cazul prevăzut la art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată, constatarea contravențiilor prevăzute la art. 9 alin. (2) din aceeași ordonanță de urgență și aplicarea sancțiunilor se vor face de către persoane împuternicite în acest scop de către președintele Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

2. În situația prevăzută la art. 10 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată, agentul constator, în speță persoana împuternicită în

acest scop de către prefect va constata, prin proces-verbal, contravențiile prevăzute la art. 9 alin. (2) din aceeași ordonanță de urgență. Procesul-verbal de constatare a contravenției se va trimite de îndată Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, care va aplica sancțiunea prin rezoluție scrisă pe procesul-verbal.

3. Procesele-verbale de constatare a contravențiilor se înregistrează într-un registru special deschis și ținut de către Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților sau, după caz, de către prefectul județului, respectiv prefectul municipiului București.

4. Modelul procesului-verbal de constatare a contravențiilor cuprinse la art. 9 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată, va fi stabilit prin ordin al președintelui Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, cu respectarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările

ulterioare, și va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ordonanță de urgență:

Art. 11. — Dispozițiile art. 9 și art. 10 se vor completa cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 12. — Pentru aplicarea unitară a prezentei ordonanțe de urgență Guvernul va emite norme metodologice în termen de 60 de zile de la data publicării legii de aprobare a acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 13. — Prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare în termen de 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ANEXA Nr. 2

COMPONENȚA Comisiei speciale de retrocedare

1. Comisia specială de retrocedare va fi formată din următorii membri:

a) Ingrid Zaarour — secretar de stat, reprezentant din partea Cancelariei Primului-Ministru, președinte al Comisiei speciale de retrocedare;

b) Decebal Adrian Ghinoiu — consilier juridic în cadrul Ministerului Justiției;

c) Ștefan Ioniță — director în cadrul Ministerului Culturii și Cultelor;

d) Nicoleta Iacob — consilier juridic în cadrul Ministerului Finanțelor Publice;

e) Attila Marko — secretar de stat în cadrul Secretariatului General al Guvernului — Departamentul pentru Relații Interetnice.

2. Înlocuirea membrilor Comisiei speciale de retrocedare se face prin decizie a primului-ministru.

ANEXA Nr. 3

REGULAMENT privind organizarea și funcționarea Comisiei speciale de retrocedare

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Obiectul prezentului regulament îl constituie organizarea, funcționarea, competențele și dotarea Comisiei speciale de retrocedare a unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România și a unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, denumită în continuare *Comisie*.

(2) Prezentul regulament stabilește, în condițiile legii, procedurile de retrocedare a imobilelor care au aparținut cultelor religioase din România și care au fost preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, precum și a imobilelor care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România și care au fost preluate în mod abuziv, cu sau fără titlu, de statul român, de organizațiile cooperatiste sau de orice alte persoane juridice în perioada 6 septembrie 1940 — 22 decembrie 1989.

(3) Comisia va avea două sigilii proprii: unul destinat activității consacrate restituirii imobilelor care au aparținut cultelor religioase, iar celălalt destinat activității desfășurate de Comisie în vederea soluționării cererilor depuse de comunitățile minorităților naționale.

(4) Titulatura „Comisia specială de retrocedare“ va fi completată în mod corespunzător, în funcție de tematica fiecărei ședințe, astfel:

— „Comisia specială de retrocedare a unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România“;

— „Comisia specială de retrocedare a unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România“.

Organizarea, funcționarea și competențele Comisiei

Art. 2. — (1) Președintele Comisiei este reprezentantul Cancelariei Primului-Ministru, ale cărui atribuții sunt completate corespunzător noilor competențe ale Comisiei.

(2) Vicepreședintele Comisiei va fi desemnat la prima ședință, prin votul majorității membrilor acesteia.

Art. 3. — Comisia funcționează la sediul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

Art. 4. — (1) În realizarea atribuțiilor care îi revin Comisia va fi asistată de un secretariat tehnic pentru cultele religioase și un secretariat tehnic pentru comunitățile minorităților naționale, asigurate de Cancelaria Primului-Ministru, prin Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, care pune la dispoziție spațiul, personalul și serviciile administrative necesare în vederea bunei desfășurări a activității Comisiei și a secretariatelor tehnice.

(2) Componența, organizarea și atribuțiile celor două secretariate tehnice ale Comisiei sunt stabilite prin ordin al președintelui Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

Art. 5. — (1) După primirea cererilor de retrocedare și a documentațiilor aferente imobilelor deținute de statul român sau de unitățile administrativ-teritoriale, președintele Comisiei sau, în lipsa acestuia, vicepreședintele fixează un termen în vederea analizării și soluționării cererilor cultelor religioase, respectiv ale comunităților minorităților naționale, depuse la secretariatele tehnice ale Comisiei.

(2) În vederea soluționării cererilor depuse, Comisia solicită toate actele sau orice alte dovezi necesare pentru stabilirea calității de proprietar sau, după caz, pentru efectuarea de expertize ale căror costuri vor fi suportate de centrul eparhial sau de centrul de cult solicitant ori de comunitatea minorității naționale solicitantă, după caz.

(3) La termenul fixat este invitat să participe un reprezentant al cultului religios, respectiv al comunității minorității naționale solicitante, în vederea susținerii cererii de retrocedare în baza documentelor legale prezentate.

(4) În măsura în care Comisia constată incidența dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată, va transmite cererea de retrocedare împreună cu întreaga documentație unității deținătoare prevăzute la art. 2 alin. (1) din aceeași ordonanță de urgență, careia îi revine obligația de a o soluționa în termen de 60 de zile de la data completării

dosarului cu actele doveditoare prevăzute de această ordonanță de urgență.

Art. 6. — Comisia va lucra în ședință cu minimum 4 membri și va decide cu o majoritate de 3 voturi.

Art. 7. — (1) Comisia își desfășoară lucrările săptămânal și ori de câte ori este necesar, la convocarea președintelui sau, în lipsa acestuia, a vicepreședintelui.

(2) Comisia dispune, prin decizie motivată, cu privire la cererea cultului religios, respectiv a comunității minorității naționale solicitante.

(3) Forma și conținutul deciziei se stabilesc de Comisie.

Art. 8. — (1) Decizia poate fi atacată în condițiile art. 3 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată, respectiv în condițiile art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, republicată.

(2) Hotărârea pronunțată de instanța de contencios administrativ este supusă căilor de atac potrivit prevederilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004.

(3) Comisia este reprezentată în instanță prin persoane desemnate de președintele Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

Art. 9. — Decizia Comisiei sau, după caz, hotărârea judecătorească rămasă definitivă constituie titlu de proprietate.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea unei părți dintr-un imobil aflat în domeniul public al statului din administrarea Administrației Naționale a Rezervelor de Stat în administrarea Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unei părți dintr-un imobil aflat în domeniul public al statului, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din administrarea Administrației Naționale a Rezervelor de Stat — Unitatea teritorială 350 — în administrarea Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

Art. 2. — Predarea-preluarea părții din imobilul prevăzut la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile

interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — La încetarea activității Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, în baza unui nou protocol, Administrația Națională a Rezervelor de Stat — Unitatea teritorială 350 — redobândește dreptul de administrare asupra părții din imobilul transmis potrivit art. 1.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Președintele Consiliului Național
pentru Studierea Arhivelor Securității,

Gheorghe Onișoru

Președintele Administrației Naționale
a Rezervelor de Stat,

Sorin Vicol

p. Ministrul finanțelor publice,
Mara Rîmniceanu,
secretar de stat

DATELE DE IDENTIFICARE
a unei părți dintr-un imobil care se transmite din domeniul public al statului
și din administrarea Administrației Naționale a Rezervelor de Stat — Unitatea teritorială 350 —
în administrarea Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității

Locul unde este situat imobilul	Codul de clasificare și numărul de identificare din inventarul bunurilor aflate în administrarea Administrației Naționale a Rezervelor de Stat, care alcătuiesc domeniul public al statului	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului	Valoarea imobilului transmis la data de 31 martie 2005 — lei RON —
Orașul Popești-Leordeni, str. Leordeni nr. 114, județul Ilfov — în incinta Administrației Naționale a Rezervelor de Stat — Unitatea teritorială 350	— cod de clasificare: 8.29.18 — nr. de identificare M.F.P.: 98.597	Statul român, din administrarea Administrației Naționale a Rezervelor de Stat — Unitatea teritorială 350	Statul român, în administrarea Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității	— clădire tip P — se transmit numai 27% din clădire, respectiv tronsoanele 1, 2 și 3, în suprafață construită de 3.288,6 m ² , și terenul aferent în suprafață de 3.288,6 m ²	1.465.220,21, din care: — construcții = 1.465.220,2 — teren = 0,01

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2005, pentru județul Suceava

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 30 alin. (2) și (3) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, și al art. 21 lit. a) din Legea bugetului de stat pe anul 2005 nr. 511/2004, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea sumelor defalcate din taxa pe valoarea adăugată pentru susținerea sistemului de protecție a persoanelor cu handicap, cultură, culte și echilibrarea bugetelor locale pe anul 2005, cu suma de 1.000 mii lei (RON), pentru județul Suceava, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2005, și alocarea acesteia

bugetului propriu al orașului Gura Humorului, județul Suceava, pentru finanțarea unor cheltuieli de capital.

Art. 2. — Utilizarea sumei prevăzute la art. 1 se face de către ordonatorul principal de credite, potrivit dispozițiilor legale.

Art. 3. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă modificările corespunzătoare în volumul și în structura bugetului de stat pe anul 2005.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
 Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga
 p. Ministrul finanțelor publice,
Mara Rîmnicianu,
 secretar de stat

București, 5 octombrie 2005.
 Nr. 1.209.

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

ORDIN

pentru punerea în aplicare a Normelor privind cota procentuală pentru contribuția asigurătorilor la Fondul de protecție a victimelor străzii pentru anul 2005

În temeiul prevederilor art. 4 alin. (26) și (27) din Legea nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 61 alin. 2 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, cu modificările și completările ulterioare,

potrivit Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 11 octombrie 2005, prin care s-au adoptat Normele privind cota procentuală pentru contribuția asigurătorilor la Fondul de protecție a victimelor străzii pentru anul 2005,

președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor emite următorul ordin:

Articol unic. — Se aprobă Normele privind cota protecție a victimelor străzii pentru anul 2005, cuprinse în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Nicolae Eugen Crișan

București, 12 octombrie 2005.
Nr. 3.123.

ANEXĂ

NORME

privind cota procentuală pentru contribuția asigurătorilor la Fondul de protecție a victimelor străzii pentru anul 2005

Art. 1. — (1) Pentru anul 2005 contribuția asigurătorilor care practică asigurarea de răspundere civilă a autovehiculelor la Fondul de protecție a victimelor străzii este stabilită la cota procentuală de 1% din volumul primelor încasate.

(2) Cota stabilită potrivit alin. (1) se aplică asupra volumului de prime încasate din activitatea de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule, în conformitate cu normele emise prin ordin al președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

Art. 2. — (1) Contribuțiile la Fondul de protecție a victimelor străzii, aferente anului 2005, se calculează din

volumul primelor încasate în această perioadă și se virează în două etape, astfel:

— până la data de 1 noiembrie 2005 se virează contribuția datorată pentru perioada 1 ianuarie — 30 iunie 2005;

— până la data de 25 ianuarie 2006 se virează contribuția datorată pentru perioada 1 iulie — 31 decembrie 2005.

(2) În documentele de plată a contribuțiilor la Fondul de protecție a victimelor străzii trebuie să se precizeze perioada pentru care se efectuează virarea acestora.

Art. 3. — Modul de constituire, administrare și utilizare a Fondului de protecție a victimelor străzii este stabilit prin normele emise de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“

5 948368 063433